

Pupă-l în bot și papă-i tot

Chester James Carville Jr. (n. 1944), analist și consultant politic american, personalitate mediatică, moderator de televiziune și radiodifuziune, profesor de științe politice la Tulane University (New Orleans, Louisiana), actor (*The War Room*, *The People vs. Larry Flynt*, *Mad About You* etc.) și producător executiv (*All the King's Men*) la Hollywood, admirator și consilier al lui Hillary Clinton, colaborator, din 2014, al postului Fox News și susținător de seamă al Partidului Democrat din Statele Unite. A devenit celebru după ce a condus magistral – și neconvențional –, alături de Paul Begala, campania prezidențială a lui Bill Clinton, în 1992. Deși căsătorit, din 1993, cu o republicană, Mary Matalin, la rândul ei consultant politic (a făcut parte din echipa de campanie a lui George Bush Sr., în 1992), James Carville este un fervent adept al politiciilor de stânga, susținând neconținut că „democrații sunt eroii, iar republicanii personajele negative“. A publicat, printre altele, *All's Fair: Love, War and Running for President* (1995, în colaborare cu Mary Matalin și Peter Knobler), *We're Right, They're Wrong: A Handbook for Spirited Progressives* (1996), *Had Enough?* (2004), *It's the Middle Class, Stupid!* (2012, în colaborare cu Stan Greenberg), *Love & War: Twenty Years, Three Presidents, Two Daughters and One Louisiana Home* (2014, în colaborare cu Mary Matalin), dar și o carte pentru copii, *Lu and the Swamp Ghost* (2004, în colaborare cu Patricia McKissack, ilustrații de David Catrow). În prezent trăiește în New Orleans, împreună cu soția și cu cele două fiice.

Paul Edward Begala (n. 1961), absolvent de drept la University of Texas din Austin, a condus, împreună cu James Carville, echipa de consultanță a lui Bill Clinton, care a devenit astfel, în 1992, primul democrat după 16 ani care a ajuns la Casa Albă. Până la acea victorie răsunătoare, Begala mai înregistrase câteva, alături de partenerul său de afaceri Carville, în campanii electorale ale unor candidați pentru Senat sau pentru scaunul de guvernator din state precum Pennsylvania, Kentucky sau Georgia. Tot alături de Carville s-a implicat în campania pentru alegerile preliminare a lui Hillary Clinton, din 2008, apoi, după ieșirea acesteia din cursă, l-a susținut activ pe candidatul la președinție Barack Obama. A publicat, printre altele, *Is Our Children Learning? The Case Against George W. Bush* (2000), *It's Still the Economy Stupid* (2002), *Take It Back. Our Party, Our Country, Our Future* (2006, în colaborare cu James Carville). Paul Begala trăiește în Virginia, alături de soția sa, Diane Friday, și de cei patru băieți ai lor, și predă la Georgetown University.

James Carville, Paul Begala

Pupă-l în bot și papă-i tot

MANUAL DE
MARKETING POLITIC

Traducere din engleză de
Dorin Nistor, Simona-Maria Drelciuc
și Adina Cobuz

 HUMANITAS
BUCUREȘTI

*Pentru John și Willie: „Doar lume ne-a lipsit și timp...”
(Had we but world enough and time.*)*

Paul

*Pentru Miz Nippy***

James

* Vers din poemul *To His Coy Mistress* al poetului metafizic englez Andrew Marvell (1621–1678) (n.tr.).

** Numele de alint al mamei lui James Carville (n.tr.).

Cuprins

Mulțumiri	9
Introducere	11
Regula nr. 1 Nu te da bătut. Niciodată!	15
Regula nr. 2 Nu te feri să pupi niște dosuri	30
Regula nr. 3 Sari pe ei!	46
Regula nr. 4 Creează-ți cadrul potrivit	66
Regula nr. 5 Nu confunda strategia cu tactica	81
Regula nr. 6 Fii deschis.	94
Regula nr. 7 Învață să comunici	107
Regula nr. 8 Pune osul la treabă!	135
Regula nr. 9 Transformă-ți defectele în calități	153
Regula nr. 10 Adaptează-te din mers	168
Regula nr. 11 Poți să te redresezi chiar dacă ai dat-o serios în bară	188
Regula nr. 12 Învață cum să acționezi din poziția de câștigător	204
Concluzie	231

Mulțumiri

Numeroși oameni au ajutat la scrierea acestei cărți – iar printre ei trebuie amintiți și candidații politici care au avut deplină încredere în noi de-a lungul anilor. Am învățat de la fiecare câte ceva și nădăjduim că înțelepciunea lor se reflectă întru totul aici.

Paul le mulțumește în special mamei sale, Peggy, și lui Jerry Howard, tatăl vitreg, care i-au pus la dispoziție propriul calculator și au stat cu copiii, astfel încât el să poată scrie la această carte. Și socrii lui Paul și-au adus contribuția, tot cu calculatorul și cu servicii de baby-sitting. Tatăl lui Paul, David Begala, a oferit sfaturi înțelepte și relaxante ieșiri la pescuit, iar Kathleen i-a fost consilier, suporter și soră preferată.

Atât James, cât și Paul doresc să menționeze contribuțiile multiple ale lui Dalit Toledano, care s-a chinuit să facă cercetări, să verifice și să editeze acest mic volum. Dalit a dovedit încă o dată că, pe cât este de talentată, pe atât e de cumsecade – de altfel, e persoana cea mai cumsecade pe care o cunoaștem.

Dave McNeely de la *Austin American-Statesman*, Beverly Reeves și Amy Todd de la firma de avocatură Vinson și Elkins din Austin ne-au pus la dispoziție detalii altminteri greu de găsit în legătură cu un scandal petrecut demult în Texas și care ne oferă azi o lecție foarte

prețioasă. Keith Mason s-a dovedit a fi o resursă de mare ajutor pe teme politice, în general, și pe tema statului Georgia, în particular. Bob Barnett, ajutat de Kathleen Ryan, s-a dovedit a fi un avocat destoinic și un prieten de nădejde. David Rosenthal și Geoff Kloske de la Simon & Schuster au avut încredere nestrămutată și răbdare cât încape cu acest proiect, drept care le suntem recunoscători. Cei cărora le-am cerut ajutorul pe parcursul scrierii cărții, de la Tim Russert și Tom DeLay, până la Hillary Rodham Clinton, au fost generoși peste poate. Vechiul prieten al lui James, Gus Weill din Baton Rouge, a fost un adevărat izvor de înțelepciune. Iar dragul nostru prieten Mark Weiner a fost și rămâne în continuare un câștigător în toată puterea cuvântului.

Mai presus de orice, Paul ar vrea să-i mulțumească lui Diane – pentru tot ce i-a oferit important în viață, mai ales cei patru copii pentru care merită să trăiești: John, Billy, Charlie și Patrick. De altfel, i-ar fi dedicat cartea lui Diane, așa cum i-a dedicat-o și pe precedentă, dar, la urma urmei, întreaga lui viață îi este dedicată ei.

Iar James ține să le mulțumească lui Mary, lui Matty și Emmei... pentru tot.

Introducere

Cartea de față nu-ți va schimba viața.

Nu vei câștiga un milion de dolari dacă o cumperi și o citești – mă rog, nu dacă te rezumi la atât. Nu e nici Noul Testament, nici Cartea Tibetană a Morților, nici Talmudul sau Coranul. Dacă vei cumpăra această carte, nu vei fi invitat pe la talk-show-uri, iar sexul opus (sau același, dacă ai asemenea afinități) nu te va găsi dintr-o dată irezistibil.

Cartea aceasta îți va pune la dispoziție, în schimb, câteva sfaturi practice și de bun-simț în așa fel încât să ieși câștigător. Vei dobândi anumite tehnici și tactici verificate în diverse confruntări și care s-au dovedit infailibile în vâltoarea înceștărilor politice.

În timp ce lucrăm la manuscris, am tras și noi multe învățăminte. Ca strategii politici care mizează pe intuiție și fler, n-avem nici în clin, nici în mânecă cu filozofii sau politologii care obișnuiesc să despice firu-n patru prin varii studii docte. Nu suntem nici magicieni de corporație, aducători de redresare, nici maștri în dezvoltare personală, nici speakeri motivaționali, nici directori ieșiți la pensie sau foști antrenori. Există cărți scrise de asemenea oameni, cărți cu perspective inedite asupra regulilor jocului așa cum îl percep ei.

Jocul nostru este diferit. Politica americană din pragul secolului XXI se aseamănă unui joc brutal, sângeros, de genul „totul sau nimic“. Așa se și cuvine să fie, de altfel. Miza luptei politice nu are nici o legătură cu lumea afacerilor de miliarde de dolari, nici cu trofee de campioni. Au și lucrurile astea frumusețea și importanța lor, nimic de zis. Însă America și restul lumii nu-și vor aminti sau poate prea puțin le va păsa dacă Ford sau General Motors au înregistrat vânzări-record cu noul lor microbuz, cu atât mai puțin dacă echipa de baschet Lakers a câștigat campionatul trei sezoane la rând sau dacă lui Tiger Woods i-a reușit o lovitură spectaculoasă.

Nu există nimic mai incitant decât să fii tu cel care decide cine va conduce singura superputere de pe fața pământului. Politica este hotărâtoare. În mare măsură, ea decide dacă indicele bursier Dow Jones urcă sau coboară. Dacă scade sau nu șomajul. Dacă nivelul de trai, rata criminalității sau dobânda preferențială se micșorează sau nu – de fapt, dacă America în ansamblul ei se dezvoltă sau nu. Politica, după cum spunea John F. Kennedy Jr., este singurul joc rezervat adulților – și e prea important ca să fie lăsat la mâna politicienilor.

De altfel, ce-i cu adevărat frumos în politica americană este că în ziua alegerilor tu, ca individ, contezi mai mult decât toate grupurile de interese, decât toți analiștii politici și toate corporațiile la un loc. Motivul: votul tău decide soarta și viitorul celei mai de seamă națiuni din toată istoria omenirii. Iată de ce, deși pe noi înșine nu ne luăm niciodată în serios, am tratat cu toată seriozitatea munca pe care am depus-o în campaniile electorale. Candidații ne-au încredințat visul lor de-o viață, speranțele cele mai de preț, cele mai mari ambiții și secretele lor cele mai întunecate.

Noi doi, împreună, însumăm aproape o jumătate de secol de implicare în politică. Am organizat campanii electorale de toate felurile, de la cele locale și până la cele prezidențiale; în unele am ieșit câștigători, în altele am pierdut, iar în câteva am dat-o în bară urât de tot. Și am avut multe lucruri de învățat pe parcurs. O campanie condusă de Carville și Begala are anumite trăsături, unele căpătate din întâmplare, dar cele mai multe în mod deliberat, oglindind priceperea noastră în branșă.

Iar ce facem noi diferă, credem, de cam tot ce-ai vedea în lumea afacerilor, și aceasta dintr-un motiv foarte simplu: în afaceri, o cotă de piață de 49% înseamnă că ești bogat. Același procent într-o campanie electorală înseamnă că te-ai dus pe copcă. În branșa noastră, nu există decât victoria totală sau umilitoarea înfrângere – și totul se joacă la vedere, pe prima pagină a ziarelor. Într-un asemenea joc decisiv, cu o asemenea miză, ajungi să-ți cizelezi modul de lucru.

Dar oare toate aceste lecții politice pot fi transpuse și în lumea ta, indiferent de tipul de afaceri, de stilul de viață, de profilul profesional sau de țară? Rămâne să tragi singur concluziile în acest sens. Noi suntem de părere că se pot aplica. După ce am organizat campanii pe trei continente și în atât de multe state, încât nici nu le mai ținem minte, putem spune cât de diferite pot fi contextele în care te desfășori. Așa că ne-am străduit să enunțăm niște reguli bazate pe adevăruri generale, pe date valabile indiferent de împrejurări.

Iar aceasta constituie în sine o primă lecție, care ar suna astfel: învață să privești lucrurile în perspectivă. James a coordonat în Israel campania lui Ehud Barak în alegerile pentru funcția de prim-ministru și, la un moment dat, a făcut o glumă spunând că, după luni

întregi de cercetare, ajunsese la concluzia că alegerile vor depinde de un singur factor: votul decisiv al evreilor. Dincolo de glumă se ascundea un adevăr important: nu contează prea mult dacă Sabatul se ține sâmbăta sau duminica; principiile rămân neschimbate. Viteza de reacție, cultul acțiunii ofensive, receptivitatea, capacitatea de a implica și de a responsabiliza electoratul, atitudinea neșovăielnică – toate funcționează indiferent de țara în care te afli.

Iar dacă publicul la care încerci să ajungi înseamnă mai puțin de o sută de milioane de alegători, cât reprezintă targetul nostru, lecțiile sunt, după părerea noastră, și mai importante, întrucât e vorba despre un public mai sofisticat, mai implicat și mai informat. E bine să fii conștient de diferențele dintre lumea noastră și a ta, dar nu le lăsa să te copleșească. După cum spuneam, principiile rămân aceleași. Metoda exactă prin care le pui în aplicare rămâne la latitudinea ta, în funcție de abilitățile personale, de creativitatea și de flexibilitatea de care dai dovadă.

Una peste alta, dacă ești mai rapid, mai isteț și mai bățaios decât adversarul tău, ai toate șansele să câștigi. Acesta este și scopul cărții noastre – să-ți dezvolte calitățile respective.

Nu stă în intenția noastră să-l rescriem pe Machiavelli sau pe Sun Tzu; peste cinci sute de ani nimeni nu se va ocupa cu studiul cărții de față. Nădăjduim totuși să-ți punem la dispoziție câteva strategii practice, ușor de aplicat, astfel încât să înveți cum să închei o afacere, cum să câștigi clienți, cum să avansezi ierarhic sau cum să obții victoria în alegeri.

Și, mai presus de toate, cum să-ți învingi adversarii.

Regula nr. 1

Nu te da bătut. Niciodată!

Am avut de-a face cu tot soiul de oameni, fie politicieni de succes cu care am lucrat, fie lideri de seamă pe care i-am studiat. Am avut de-a face și cu oameni inteligenți, și... mă rog... mai puțin inteligenți, și cu persoane de treabă, și cu nesimțiți fără egal, și cu norocoși, și cu unii urmăriți de ghinion. Așadar, nu suntem de părere că inteligența, personalitatea sau norocul sunt neapărat cele mai importante trăsături ale unui câștigător.

Perseverența.

Încăpățânarea.

Tenacitatea.

Iată calitățile care-și spun cuvântul. Adevărații câștigători sunt conștienți că au multe de pierdut. Să luăm, de pildă, echipa de baseball Yankees, în anul 1998. Chit că atunci au realizat cel mai bun record din istoria baseballului, tot au pierdut cincizeci de meciuri în acel sezon¹.

1. http://yankees.mlb.com/NASApp/mlb/nyy/history/nyy_history_timeline.jsp?period=5

N-ai cum să fii mai păgubos decât Lincoln

Cu toții avem parte de eșecuri. Fără excepție. Orice școlar a auzit de povestea marilor realizări ale lui Lincoln. Cum a salvat el Uniunea și s-a străduit să abolească sclavia. Dar se pot învăța mult mai multe din eșecurile sale – care nu au fost deloc puține.

Nu i-a mers în afaceri cu magazinul. Nici cu ferma. A candidat pentru un post în Adunarea legislativă a statului – și a pierdut. Pe când era tânăr, i-a murit logodnica. A suferit o cădere nervoasă. După ce a câștigat într-un sfârșit postul în Adunare, a candidat la funcția de președinte al acesteia – a pierdut din nou. A pierdut și când a candidat la Congres. I s-a refuzat postul de hotarnic. A candidat la un scaun în Senat – a pierdut și atunci. La fel s-a întâmplat și când a intrat în cursa pentru funcția de vicepreședinte. Și când a candidat, pentru a doua oară, la Senat. Colac peste pupăză, după ce a fost ales președinte, națiunea pe care o conducea s-a destrămat².

În poziția de comandant suprem, Lincoln a fost luat în derâdere pe motiv că era nepriceput și lipsit de experiență. A pierdut prima bătălie de la Manassas. Pe cea de la Big Bethel. Și de la Kessler's Cross Lanes. Și tot așa, le-a pierdut și pe cele de la Blackburn's Ford, Ball's Bluff, McDowell și Front Royal. A fost înfrânt în prima bătălie de la Winchester, la Cross Keys și la Port Republic. De asemenea, la Drewry's Bluff, la Gaine's Mill și la Cedar Mountain. Șirul înfrângerilor a continuat la

2. <http://showcase.netins.net/web/creative/lincoln/speeches/failures.htm>

Bristoe Station, la Thoroughfare Gap și în a doua bătălie de la Manassas.

Consecvent din fire, Lincoln a mers mai departe. A pierdut din nou lupta la Harper's Ferry și la Shepardstown (după care și-a demis generalul). Apoi, cu un nou general în fruntea armatei, Lincoln a pierdut și prima bătălie de la Fredericksburg.³

Eșecurile enumerate până acum au avut loc doar în primii doi ani de război. Lincoln era în pragul depresiei. În timpul războiului i-a murit fiul, Willie, iar soția sa a fost ținta unor atacuri politice vehemente, motivul fiind o presupusă tendință de a irosi banii (de menționat și achiziționarea celebrului pat aflat în prezent în Dormitorul Lincoln de la Casa Albă).

În ciuda tuturor nereușitelor, Lincoln a triumfat în cele din urmă. Cunoscutul cantautor texan Kinky Friedman fredona odată: „Nu se mai nasc evrei precum Iisus“. Dar nici politicieni precum Lincoln n-o să mai apară. Și totuși, lecțiile lui de rezistență și tenacitate sunt la fel de grăitoare și în ziua de azi.

Îți garantăm că, pentru fiecare om de succes pe care ni-l arăți, îți putem arăta și noi unul care a dat chix. Chiar subsemnații, recunoaștem cu umilință, au trecut, ani și ani de-a rândul, prin înfrângeri crunte în consultanța politică. James și-a început cariera în domeniu în Louisiana, după ce a ajuns la concluzia că era un avocat atât de nepriceput, încât nici el însuși nu s-ar fi angajat pe sine.

3. Lista câmpurilor de luptă din Războiul Civil și rezultatele bătăliilor, întocmită de National Parks Service – <http://www2.cr.nps.gov/abpp/battles/bycampgn.htm>